

Rozmari Petek

Konjiški plavalni klub, ki je z letošnjim letom (vsaj začasno) ostal brez domačega bazena, je precej neobičajen. Vsako leto organizira festival podvodnega filma in fotografije Sprehodi pod morjem. Vrsto let je v domačem kraju pripravljala Dan brez vozička, prireditev, s katero so razbijali tabuje, povezane z ljudmi, ki so gibalno ovirani. Pred leti so bili prvi, ki so izšolali inštruktorja potapljanja, ki se po kopnem tudi sam mora premikati s pomočjo invalidskega vozička, v vodi pa je kot inštruktor potapljanja povsem enakovreden drugim. Šli so še naprej. Dokazali so, da se lahko tudi ljudje s poškodbami hrbtenjače potapljajo pod ledom. So med prvimi, ki so jim dovolili potope v bazenu v ruskem Zvezdnem mestu, v katerem se sicer breztežnosti navajajo kozmonavti.

Iskanje potapljača med učenci

In ko je bilo že videti, da več kot vse to pa skoraj že ne morejo storiti, se je rodil nov projekt. S konjiško šolo s prilagojenim izobraževalnim pro-

PREMIKANJE MEJ

Podvodni svet vsem otrokom

Plavalni klub Slovenske Konjice, ki je pred leti oral ledino pri učenju potapljanja oseb s poškodbami hrbtenjače, se je lotil novega srčnega projekta

gramom V parku (sodi pod okrilje OŠ Pod goro) so se lotili zgodovinskega projekta - učenja potapljanja otrok s te šole. S ciljem, da tudi med njimi najdejo nekoga, ki se bo po končanem izobraževanju lahko vpisal med povsem prave potapljače z mednarodno kvalifikacijo svetovne potaplaške organizacije CMAS. "Vodstvo šole je športnemu pedagogu **Branetu Vodopivcu** in defektologinji **Maji Knez** omogočilo šolanje v programu terapevtskega potapljanja. To je prvi korak k uresničitvi dolgoročnega projekta, ki bo z izobraževanjem lastnega kadra omogočilo tovrstno dejavnost že v okviru kurikula, v začetku samo v OŠ V parku,

kasneje pa tudi v drugih šolah, ki se bodo pridružile projektu," upa vodja projekta **Alenka Fidler**.

Začutijo iskrenost

Poleg glavnega cilja projekt prinaša sprostitev prav vsem otrokom in zaposlenim na tej šoli. "Tudi sama sem poskusila dihati kot potapljalec. Na suhem mi je bilo težko, pod vodo pa krasno. Cela šola, ki šteje 19 otrok, je poskusila," je povedala vodja šole **Irena Pečovnik**. "Delala sem že z različnimi vrstami invalidov. Z ljudmi, ki imajo motnje v duševnem razvoju, lahko delaš le,

če si iskren in se ne pretvarjaš. Če prideš k njim slabe volje, to vedo in se ti sploh ne približajo. Drugo dejstvo je, da se učijo z zgledom. In ko so se potopili tudi tisti, za katere so prej celo učitelji in starši predvidevali, da se ne bodo hoteli, so hočeš nočeš sledili prav vsi," je bila zadovoljna Fidlerjeva. Dobra motivacija jim je bil tudi **Aleš Povše**, potapljalec, ki ga je pred leti na invalidski voziček prikoval nesrečen skok v vodo. Ta jim je pokazal, da se z vztrajnostjo lahko preseže ovire.

Brez strahu pred vodo in breztežnostjo

Poleg zgleda pa je odločilen tudi pravi pristop. Če se bo otroku voda prvič zamerila, ga lep čas nihče ne bo mogel prepričati, naj znova poskusi. Zato je predsednik kluba **Branko Ravnak** razvil poseben pristop, ki ga je poimenoval IDA. V kratikah se skrivajo trije ključni ljudje - inštruktor, oseba z gibalno ali kakšno drugo motnjo in asistent. Prvi testni deklici **Nini**, ki sicer vse dneve prebije bolj ali manj na invalidskem vozičku, je bil sistem, s katerim se postopno spoznava z vodo, zelo všeč. Kmalu se prav nič več ni bala dati glavo pod vodo in plava-

Postopoma strah pred vodo izgine. Zamenja ga zadoščenje, da si enak drugim. In ta občutek bi konjiški plavalni klub rad razširil med ljudmi.
Foto: Rozmari PETEK

ti z dihalco v ustih. Tudi **Matic** s hudo obliko cerebralne paralize se je v vodi ves čas prešerno smejal in skoraj ni hotel nehati plavati pod vodo. "Marsikje vidimo, da sicer osebe v bazenih invalida še nekako spravi v vodo, nato pa je prepuščen sam sebi. Pravzaprav se te osebe potem zgolj držijo ob robu bazena in čakajo, da obisk bazena mine. To je velika škoda. Ravno zato se ljudje, ki so na vozičkih, raje sploh ne odpravijo v kopališča. Pa je največja korist pristopa IDA ravno ta, da človek ne sedi dvanajst ur na dan v vozičku, po možnosti še v plenici," je dodal Ravnak.

Volja je, sredstva pa so lahko problem

Pilotni projekt je budno spremljal tudi direktor Thermane **Samo Fakin**. Otroke s konjiške šole so namreč sprejeli v bazenu Zdravilišča Laško. Še vedno so namreč lidne osebe niso ravno dobrodošle. "Mi se trudimo postati rehabilitacijski center na sekundarnem nivoju in ravno takšne akcije so ogledalo družbe. Družba, ki ne zna poskrbeti za svoje hendikepirane osebe, je slaba družba. Mislim, da bi se tega morali politiki zavedati na vsakem koraku," je komentiral Fakin. Prepričan je, da bi takšne akcije bile zelo dobrodošle, še posebej pa je škoda, da sistemsko niso financirane.

Družba, ki ne zna poskrbeti za invalidne osebe, je slaba družba

Konjičani so projekt spravili pod streho s pomočjo Lions kluba Slovenske Konjice in Gimnazije Slovenske Konjice. "Brez njih bi bila pot do Laškega veliko daljša in bolj naporna," je dodala Fidlerjeva, ki upa, da se bodo tudi v prihodnje našli donatorji. In še, da se projekt ne bo zaključil v Slovenskih Konjicah, temveč se bo razširil na vse šole.

VEČER